

Π Ρ Ο Π Ο Σ Ι Σ
ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ. κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΝΤΙΜ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΟΥ KURESSAARE
κ. ΚΑΙΔΟ ΚΑΑΣΙΚ ΠΑΡΑΤΕΘΕΝ ΔΕΙΠΝΟΝ
(9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2013)

Ἰερώτατε Μητροπολίτα Ταλλίνης καὶ πάσης Ἑσθονίας κύριε Στέφανε,
Mr. President,
Ἰερώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἅγιοι ἀδελφοί,
Ἐντιμότητα κύριε Δήμαρχε,
Ἐκλεκτοὶ συνδαιτυμόνες,

Σὰς εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας, ἐντιμότητα κύριε Περιφερειάρχα, διὰ τὴν εὐγενῆ καὶ ἐγκάρδιον προσφορὰν τοῦ δείπνου αὐτοῦ, τοὺς τιμητικοὺς λόγους σας ὡς καὶ ἀπάσας τὰς ἐκδηλώσεις τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς ἡμετέρας Μετριότητος.

Ἐπισκεπτόμενοι κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τὴν Ἁγιωτάτην Ἐκκλησίαν τῆς Ἑσθονίας δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παραλείψωμεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν καὶ τὰς νήσους τοῦ Ἑσθονικοῦ Ἀρχιπελάγους καὶ βεβαίως καὶ τὴν μεγαλυτέραν αὐτῶν νήσον Saaremaa, ἀφ' ἐνὸς διὰ νὰ ἐπικοινωνήσωμεν πατρικῶς μετὰ τῶν ἐνταῦθα διαβιούντων εὐσεβῶν τέκνων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑσθονίας καὶ νὰ μεταφέρωμεν πρὸς αὐτὰ τὴν στοργὴν καὶ τὴν ἀγάπην τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ νὰ θαυμάσωμεν τὸ φυσικὸν αὐτῆς κάλλος διὰ τοῦ ὁποίου τὴν ἐπροίκισεν ὁ Θεός.

Νησιῶται καὶ ἡμεῖς, καταγόμενοι ἐκ μιᾶς μικρᾶς ἀλλ' ἱστορικῆς νήσου τοῦ Ἀρχιπελάγους τοῦ Αἰγαίου, τῆς Ἴμβρου, αἰσθανόμεθα ἐπισκεπτόμενοι σήμερον τὴν μεγάλην ταύτην νήσον Saaremaa τοῦ Ἑσθονικοῦ Ἀρχιπελάγους ὡς ἐπισκεπτόμενοι τόπον οἰκείου. Διότι, παρὰ τὰς μεταξὺ τῶν δύο νήσων διαφορὰς ὀφειλομένας εἰς τὴν διάφορον γεωγραφικὴν αὐτῶν θέσιν καὶ τὰς διαφόρους κλιματολογικὰς καὶ ἱστορικὰς συνθήκας, μεταδίδουν καὶ αἱ δύο εἰς τὸν ἐπισκέπτην τὴν αὐτὴν ἡρεμίαν καὶ γαλήνην τοῦ ὑπερόχου φυσικοῦ αὐτῶν περιβάλλοντος καὶ τὸν

έντυπωσιάζουν διὰ τῆς ὠραιότητος τοῦ τοπίου καὶ τῶν ἀξιοθαυμάστων καταλοίπων τοῦ ἱστορικοῦ αὐτῶν παρελθόντος.

Ἐπιπροσθέτως ἡ περιβάλλουσα καὶ τὰς δύο νήσους ἡμῶν θάλασσα δίδει τὸ αὐτὸ κοινὸν μήνυμα ὑπομιμνήσκουσα εἰς ἅπαντας τὴν λειτουργίαν αὐτῆς ὡς μέσου ἐπικοινωνίας καὶ συναντήσεως μεταξὺ τῶν πέριξ αὐτῆς κατοικούντων λαῶν μὲ σκοπὸν τὴν εἰρηνικὴν καὶ ἁρμονικὴν αὐτῶν συνεργασίαν, ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ οὐχὶ τὰς ἀντιδικίας καὶ τὰς συγκρούσεις, ὅπως συνέβαιναν ἐνίοτε κατὰ τὸ παρελθόν.

Ἐπιπροσθέτως ὅμως ἡ θάλασσα εἰς ἡμᾶς καὶ τὴν μετ' αὐτῆς ὁμοιότητα τῆς ζωῆς πάντων ἡμῶν, ἡ ὁποία ἄλλοτε εἶναι ἤρεμος ἄλλοτε ὅμως τρικυμιώδης συμπαρασύρουσα ἡμᾶς εἰς τὴν δίνην τῶν κυμάτων αὐτῆς, ἰδίως ἐὰν διαπλέωμεν τὸ πέλαγος ἄνευ τῆς καταλλήλου προετοιμασίας καὶ ἄνευ τοῦ ἀπαιτουμένου ἐρείσματος τοῦ διασφαλίζοντος τὴν σταθερότητα τῆς ἡμετέρας πορείας, συμπαρασύρουσα ἐνίοτε καὶ θεσμούς καὶ Ἐκκλησίας καὶ λαοὺς κλυδωνίζουσα καὶ ταλαιπωροῦσα αὐτοὺς πολυτρόπως.

Τοῦτο ἐπισυνέβη κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα καὶ μὲ τὴν νοητὴν ὀλκάδα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑσθονίας, ἡ ὁποία εὐρεθεῖσα ἐν μέσῳ ταραχῆς καὶ τρικυμίας οὐ τῆς τυχούσης καὶ κλυδωνισθεῖσα ἰσχυρῶς, διεφυλάχθη εὐτυχῶς ἀσινῆς τῇ ἐπεμβάσει τοῦ ἀγρυπνοῦντος καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, τοῦ καὶ σπεύδοντος πάντοτε πρὸς σωτηρίαν τῶν κινδυνευόντων αὐτοῦ τέκνων καὶ ἐπικαλουμένων τὴν ἐπέμβασιν αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ πλέον εὐθυδρομεῖ εἰς γαλήνια ὕδατα ὀδηγοῦσα τοὺς ἐμπιστευομένους αὐτῇ εἰς τὸν αἰώνιον αὐτῶν προορισμόν.

Γνωρίζοντες, κύριε Περιφερειάρχα, ὅτι πρὸ τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου οἱ Ὁρθόδοξοι κάτοικοι τῆς ὠραιότητας ὑμῶν νήσου ἀπετέλουν τὸ τριάκοντα περίπου τοῖς ἑκατὸν τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ, χαίρομεν διαπιστοῦντες ὅτι παρὰ τὰς ὀδυνηρὰς ἐμπειρίας τοῦ παρελθόντος ἡ λυχνία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας δὲν ἔσβυσεν ἀλλὰ συνεχίζει νὰ φωτίζει καὶ νὰ μεταδίδῃ τὸ φῶς αὐτῆς εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ τὸ λάβουν, ὡς ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐνταῦθα Ὁρθοδόξων ἐνοριῶν ἀνερχομένου εἰς δέκα τέσσαρας. Χαίρομεν δὲ ἔτι πλέον διότι, ὡς πληροφοροῦμεθα, τὰ τέκνα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀποτελοῦν δραστήρια μέλη τῆς τοπικῆς κοινωνίας συμβάλλοντα καὶ αὐτὰ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόοδόν της ἐν ἀγαστῇ συνεργασίᾳ μετὰ

πάντων καὶ συγχαίρομεν ὑμᾶς διότι καὶ ὑμεῖς συμβάλλετε τὰ μέγιστα εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῆς προόδου ταύτης. Εὐχόμεθα δὲ ὅπως ἡ νῆσος αὕτη καὶ οἱ ἐν αὐτῇ κατοικοῦντες συνεχίσετε προοδεύοντες καὶ εὐημεροῦντες σεβόμενοι τὸ φυσικὸν περιβάλλον, τὸ κάλλος τοῦ ὁποίου πολλάκις ἐθαυμάσαμεν καὶ ἡμεῖς σήμερον, καὶ εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς ἐγκαρδίως διὰ τὰ εὐγενῆ ὑμῶν αἰσθήματα καὶ τὴν προσφερθεῖσαν ἡμῖν ἀβραμιαίαν φιλοξενίαν, προπίνοντες ὑπὲρ εὐοδώσεως πάντων τῶν ἔργων ὑμῶν.